

TOAMNA..

Alexandrescu Oana-Adriana

Îmi netezește tâmpla o frunză ruginie..
Nu știu când vântul toamnei a smuls-o din copac
Și mi-a suflat-o-n creștet..cu gânduri să mă-mbrac..
Știu doar atât: că toamna prin ea-mi vorbește mie!..

Îmi spune că se-ntoarce..cu zile scurte, triste
Cu poame ce abundă..și brumă-n zori de zi
Întemnițând în vraja-i speranța de-a trăi..
Se-apropie tacită, dând tonuri pesimiste...

Îmi plânge monotonă în suflet nostalgie
Și inima mi-o-nchide într-o simțire calmă
Pe tâmpile mi se-așterne înc-o superbă toamnă
Sorbindu-mi tinerețea..cu frunza-i ruginie!..

4.09.2017
FOCȘANI.